

K čemu je škola

Tak už nám to zase začíná – myslím nový školní rok. Prázdniny utekly nějak moc rychle a zase nás čeká deset měsíců snažení a učení. Možná se někdy ptáte, proč toho po vás chtějí tolik, jako kdyby nestačilo se naučit nějaké minimum, s nímž by se dalo projít bez větších problémů. Jenže škola má ještě jiný smysl než se dá vyjádřit tím někdy radostným a jindy nepříjemným slovem vysvědčení.

Všechno, co se můžeme dozvědět o přírodě, o člověku a o tom, co vymyslel a poznal, o kultuře a dějinách národů, to všechno je jakýmsi nacházením Božích stop na tomto světě. Protože přírodní zákony nevytváříme, ale jen poznáváme. Schopnosti člověka, jakko-

li jsou mnohdy obdivuhodné, jsou opět jen Božím darem a nikoliv naším vlastnictvím. To vše je nám svěřeno jenom proto, abychom mohli poznávat především Boží moudrost, velikost a lásku, kterou vtělil do všeho, co stvořil. A nejen to. Všechno má být také využito k tomu, abychom těm, kteří žijí kolem nás, mohli nějakým způsobem pomoci. Nějak jim zpříjemnit život.

A to nejde bez vědomostí a dovedností, kterým je třeba se naučit, stejně jako nelze bez tréninku dobře hrát fotbal nebo hokej. Navíc vaše chování ve škole může být dobrou příležitostí k apoštolátu. Není vždycky nejlepší to, co dělá nebo co si myslí většina. A i když vám to nikdo neřekne, přesto od vás každý očekává, že budete jiní. V řeči, v poctivosti i pracovitosti. Nemůžeme být opravdovými křesťany, jen když jdeme do kostela nebo když se modlíme. Pán chce naše svědectví využít pro dobro druhých a v posledku

Škola a to, co se tam učíme, má ještě jiný smysl než vysvědčení.

Píše otec Vojtěch Novák, ilustrace Terezie Řegnerové

také pro naši radost a štěstí. Každé dobré dílo je nejenom namáhavé, ale je také opravdovým zdrojem radosti.

Ať vám Pán žehná, aby každý den ve škole byl takovým dobrým dílem.

jednání vždy mohli poznat nějakou vlastnost Boží (jaký Bůh je). Byli to lidé jako třeba Noe, Abrahám, Izák, Jakub, Josef Egyptský, Mojžíš, soudcové, král David a jiní. Nakonec ale Bůh posílá svého Syna, který se stává Synem člověka. Tak má hříšný člověk možnost nejdokonaleji na tomto světě poznat Boha a navázat k němu vztah. Můžeme si to představit asi tak, jako když potkáme někoho, koho jsme nikdy předtím neviděli, a toto setkání z nás učiní kamarády. Poznali jsme ho, a to je prvopočátek důvěry. Kdybychom neměli možnost ho poznat, nikdy by se z nás přátelé nestali. Velikost Boží lásky k nám a jeho věrnost poznáváme z toho, že Syn Boží umírá pro nás na kříži, vstává z mrtvých a tak za nás platí dluh, který máme vinou našich hříchů. Dává nám tak novou šanci žít svatě v jeho blízkosti. Ježíš však vystoupil na nebesa, a tak by se zdálo, že člověk opět ztrácí společenství.

Nikoli. On ustanovil Církev a jí světuje svátosti, ve kterých působí a vrací svému lidu svatost skrze setkání (společenství) s Ním.

Svätost není svatost

Pouhá čárka dokáže změnit význam slova. Mnozí je zaměňují. Souvisí spolu, ale přesto jsou rozdílná. Každý člověk je povolán Bohem ke svatosti. Máme žít ve společenství s ním, přesně tak, jak to bylo na počátku za časů prvních lidí Adama a Evy, než se dopustili prvního hříchu, kterým se ze společenství sami vyloučili. Ztratili svatost, přestali být živým obrazem Stvořitele. Odraz Boha v zrcadle jejich života byl od té doby nedokonalý. Byli vyhnáni z ráje, pozbyli štěstí, které jim Bůh dal, a schopnost poznávat Boha vlastníma očima. Bůh však stvořil člověka z Lásky, aby žil ve společenství s ním. Proto jako dobrý Otec stále hledá zatoulané děti. Volí nový způsob, jak se s člověkem setkat. Nejde to již přímo jako dříve. Určití lidé nebyli hluší k jeho hlasu, přestože vnímat ho a řídit se podle něho nebylo lehké, stejně jako není vždy lehké poslouchat rodiče. Tito lidé byli poslání, aby svým životem vydávali svědectví o Bohu. Ostatní tak z jejich

Fotbalové mistrovství 2006

Mistrovství světa ve fotbale nám po vítězství Itálie nad Francií skončilo, ale atmosféra z tohoto fotbalového šampionátu dlouho zůstane v našich srdcích. Precizní německá organizace byla základním kamenem tohoto povedeného mistrovství. Jaké zajímavosti byly během mistrovství k vidění?

Český tým vstoupil do šampionátu, který jsme hráli naposledy v roce 1990, výborně. V úvodním zápase jsme přešli USA jednoznačně 3:0. Následoval nepovedený zápas s Ghanou, který jsme prohráli 2:0. V rozhodujícím zápase jsme v boji o postup podlehlí týmu Itálie 2:0 a odjeli domů...

Extrémy: Jediným týmem, který v normální hrací době nedostal branku, bylo Švýcarsko, které však vypadlo po penaltovém rozstřelu s Ukrajinou. Jediný, kdo nedal gól, byla reprezentace Trinidadu a Tobaga.

V osmifinále se s mistrovstvím překvapivě loučil tým Holandska, který po nervózním zápase plném brutálních faulů, kde bylo uděleno 12 žlutých karet a 4 červené, prohrál 1:0. Smolně dopadl i tým Španělska, který v základní skupině ani jednou neprohrál, ale v osmifinále se loučil po prohře 3:1. Ve čtvrtfinále vypadl další favorit – Brazílie, následovala Anglie i Argentina. Bronzovou medaili nakonec vybojovalo Německo, které zdolalo Portugalsko 3:1.

Kaple: U příležitosti mistrovství světa byla otevřena i kaple, aby hráči měli možnost se na olympijském stadionu pomodlit. Prostor byl vysvěcen několik týdnů před začátkem mistrovství a přístup do ní měli pouze hráči.

Nejvíce vstřelených branek zaznamenal domácí reprezentant Německa Miroslav Klose, který se do sítě soupeřů trefil pětikrát. Během mistrovství padly také čtyři vlastní branky. Celé mistrovství shlédlo z fotbalových ochozů 3 359 439 diváků. Na každém zápase bylo průměrně 52 491 diváků. Nejvíce diváků přišlo na utkání domácí reprezentace v Berlíně – 72 000 diváků. Na českou reprezentaci přišlo průměrně 52 000, což je více než na 8 zápasů naší domácí Gambrinus ligy.

I když na mistrovství světa nebylo vše zcela stoprocentní, přesto výborná atmosféra byla pro nás pro všechny dobrým příkladem, jak povzbuzovat svůj tým.

Sportu zdar, fotbalu zvláště!

Zajímavosti v číslech

- 4 zápasy (tj. ani jednou na turnaji) nedostal švýcarský gólman Zuberbühler gól. Jeho tým přesto vypadl v osmifinále. Na penalty s Ukrajinou.
- 14 korun stojí v přepočtu známka vydání francouzskou poštou jako poděkování týmu za postup do finále. Vyrobena bylo 5 milionů kusů.
- 24 střel nestačilo Angličanu Franku Lampardovi, aby dal na šampionátu gól.
- 452 litrů vypotili dohromady hráči Francie a Itálie na cestě do finále.
- 1167 kilometrů klobás zkonsumovali fanoušci na stadionech v Německu.
- 1 000 000 000 – přesně tolik stébel trávy podle odborníků roste na 12 stadionech, kde se hrálo při MS.

Zdroj: www.ifotbal.com

Píše otec David Henzl, ilustrace Jiří Vančura

Marek Novák